

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2020. március 13. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A foglalkozás körében gondatlanságból elkövetett veszélyeztetés vétsége miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa 2019. szeptember 30. napján kihirdetett Kb.II.1/2018/18. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a 2019. szeptember 30. napján kelt Kb.II.1/2018/18. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki foglalkozás körében gondatlanságból elkövetett veszélyeztetés vétségében (Btk. 165. § (1) bekezdés), ezért 1 évre próbára bocsátotta. Kötelezte az eljárás során felmerült 131.850 forint bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson jelenlévő ügyész a kihirdetett ítélet vonatkozásában a nyilatkozattételre három munkanapot tartott fenn, majd a törvényes határidőben a vádlott terhére, súlyosabb büntetés, pénzbüntetés kiszabása érdekében fellebbezett. A vádlott és a védő egyaránt három munkanapot tartott fenn a jogorvoslati nyilatkozat megtételére, majd a kihirdetett ítéletet tudomásul vették.

A Győri Regionális Nyomozó Ügyészség utóbb csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását. Kifejtett álláspontja szerint a bíróság az enyhítő körülményeket eltúlzott mértékben vette figyelembe, az ekként kiszabott joghátrány az elkövetett bűncselekményhez viszonyítottan aránytalan, a büntetési célok közül sem a generális, sem a speciális prevenciót nem szolgálja. Hivatkozott arra is, hogy a ténybeli beismerés azért súlytalan, mert annak során a vádlott csupán az objektív bizonyítékokkal alátámasztott tényeket ismételte meg, nyilatkozata a büntetőeljárás eredményét nem befolyásolta, így az öszinte megbánás hiányában enyhítő körülményként nem értékelhető. Erre figyelemmel pénzbüntetés kiszabását indítványozta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.879/2019/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság perrendszerű eljárásában ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a bűnügyben releváns bizonyítékokat megvizsgálta, azokat egyenként és együttesen értékelve állapította meg a tényállást. E tényállás felülbírálatra alkalmas. Kifejtette, hogy az eljáró katonai tanács indokolási kötelezettségét is kellő terjedelemben teljesítette, és okszerű következtetést vont a vádlott elkövetéskori tudattartalmára, és azon keresztül bűnösségére nézve, és törvényesen minősítette annak vád tárgyává tett egészség elleni bűncselekményét. A büntetés kiszabás keretében rámutatott arra, hogy a vádlott büntetlen előéletére, mint enyhítő

körülményre utalást mellőzni szükséges, mert a hivatásos állományú bv. szolgálatnál a Hszt. 41. § (1) bekezdés a./ pontjára tekintettel az a vádlottnál alkalmazási előfeltétel volt. Álláspontja szerint a próbára bocsátás intézkedés alkalmatlan a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok, különösen a bv. testületben egészségügyi beosztást ellátó személyek általános visszatartásának hatékony elérésére, ezért enyhítő szakasz alkalmazásával a vádlottal szemben a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdésén alapuló, az elbírált bűncselekmény vétségi alakzatában megtestesülő tárgyi súlyt tükröző mértékű pénzbüntetés kiszabásának van helye. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet változtassa meg, az enyhítő körülmény mellőzése után a vádlottal szemben szabjon ki a Btk. 33. § (4) bekezdésének alkalmazásával a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdése szerinti pénzbüntetést, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

A védő a 2020. március 12-én érkezett beadványában indítványozta az ügyészi fellebbezés elutasítását, lényegében kérve az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

Az ügyészség által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozottan bírálta felül, tekintettel arra, hogy a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a./ pontja alapján jelentette be az ügyészség. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a.) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállásra alapította.

A másodfokú katonai tanács azonban a Be. 590. § (5) bekezdése a/ pontjában írtakra figyelemmel az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírálta az elsőfokú eljárást. Így vizsgálta azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett-e a Be. 608. § (1) bekezdésében írt, az ítélet abszolút hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést.

A másodfokú bíróság egyebekben a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen bírálta el az ügyész által bejelentett fellebbezést, mivel annak törvényi előfeltételei fennállottak.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a korlátozott felülbírálat során megállapította, hogy az ügyben a vádközlésre 2018. február 14. napján került sor, az előkészítő ülés megtartására pedig 2018. december 13. napján, azaz az elsőfokú katonai tanács megsértette a Be. 499. § (2) bekezdését, miszerint a bíróság a vádirat kézbesítésétől számított három hónapon belül tart előkészítő ülést. Ez az eljárási szabálysértés azonban az ügy érdemére kihatással nem volt. Egyebekben az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta, nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését. Eljárása során hiánytalanul betartotta az előkészítő ülésre vonatkozóan a Be. 502. és 505. §-ában írtakat, a vádlott kioktatása mindenben megfelelt a törvényi előírásoknak, a tárgyalást az előkészítő ülésen nyomban kitűzte.

Az elsőfokú katonai tanács az ítélet 2. oldal 2. bekezdésétől az utolsó előtti bekezdésig a vádlott tekintetében a vádirati tényállással lényegében egyező, terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített. Ennek alapján vont le következtetést a vádlott bűnösségére és a vádiratban írtakkal egyezően minősítette a vádlott testi épség és egészség elleni bűncselekményét.

A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú katonai tanács a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket és az alkalmazott joghátrány indokait helytállóan tárta fel és rögzítette az ítélet 5. oldal 6. bekezdésétől a 6. oldal 2. bekezdéséig. Nagyrészt helytállóan tárta fel az enyhítő körülményeket, amelyek közül a fellebbviteli

bíróság mellőzi a büntetlen előéletre való utalást. A másodfokú katonai tanács osztotta azt az elsőbírói álláspontot, miszerint enyhítő körülményként értékelendő, hogy a vádlott szolgálati viszonya jelen büntetőeljárás kapcsán szűnt meg. A fellebbviteli bíróság szerint az, hogy a vádlott belátta tettének súlyát, megnyilvánul abban is, hogy a szolgálati viszonya a saját kezdeményezésére, 2017. december 31. napján lemondással szűnt meg. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint további jelentős enyhítő körülmény a kiváló parancsnoki jellemzése is, valamint a cselekmény elkövetése (2016. május közepe) és elbírálása közti jelentős időmúlás.

Az ekként kiegészített bűnösségi körülményeket egymással egybevetve, összefüggésükben értékelve nem tévedett az elsőfokú katonai tanács akkor, amikor úgy foglalt állást, hogy a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok eléréséhez a vádlottal szemben szükséges és egyben elégséges joghátrány a Btk. 65. § (1) és (3) bekezdése alapján alkalmazott próbára bocsátás intézkedés. Emiatt az ügyészi fellebbezés eredményre nem vezethetett.

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezése is törvényes, ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

Budapest, 2020. március 13.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.
előadó bíró

. Mészáros László hb. ezredes s.k.
bíró

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsának Kb.II.1/2018/18. számú ítélete jogerős és a bűnügyi költség tekintetében végrehajtható.

Budapest , 2020. március 13.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke